

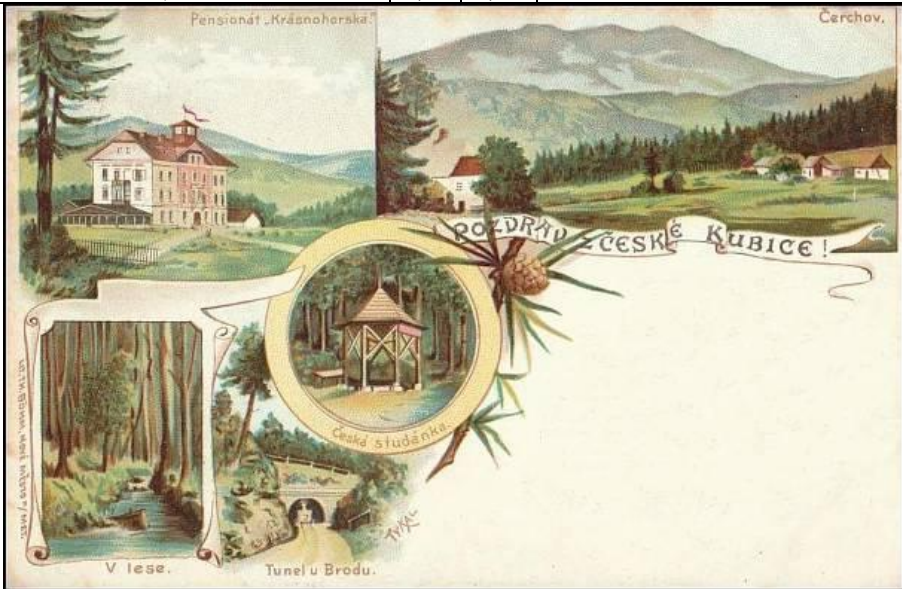

Českým waldem

napotřetí

žst. Havlovice			zelenou
cyklo 3A	1,2	1,2	propustek
po silnici přímo na modrou	0,7	1,9	
Babylonský rybník - oblíbené přírodní koupaliště s písčitým dnem a pláží, které prošlo v roce 2011 rozsáhlou rekonstrukcí. Voda je mírně radioaktivní , což má příznivé léčebné účinky např. pro revmatická onemocnění. Od počátku dvacátého století se díky majitelům hrabatům Stadionům začal rybník využívat pro rekreační účely.			
rozc. Babylon	0,3	2,2	Čertova NS
Babylonský lom, lezecký terén trempský kempík ?			
viklan Čertův kámen	0,5	2,7	
	Velký skalní blok se kdysi kýval několik desítek centimetrů sem a tam a vydával skřípavé zvuky, ale v šedesátých letech 19. století jej italská dělníci při stavbě trati spojující Bavorsko s Čechy rozhoupali tak, že vypadl ze své osy. Znovu osadit se jej podařilo v roce 2009 spolu s Ing. Pavlem Pavlem , který je známý tím, že rozhýbal sochy na Velikonočním ostrově. U kamene roste vzrostlý exemplář douglasky tisolisté.		
rozdělovník náhonů	1,6	4,3	
Rozdělovník umožňuje regulovat průtok vody v náhonu Teplé Bystřice, nebo vodu pustit do ramene přítoku Babylonských rybníků.			
Rašínův kámen	0,7	5	
Místo, kde s oblibou s rodinou piknikoval Alois Rašín, náš první prvorepublikový ministr financí a jedna z vůdčích osobností při vyhlášení samostatného Československa v roce 1918. Autor či spoluautor prvních českých zákonů a ústavy a také peněžní reformy, která byla základem tvrdé československé měny a dobré rozpočtové politiky. Na zdejším pamětním kameni je vytesána věta z jeho posledního projevu proti těm, co chtěli nový československý stát příliš ždímat: Za práci pro vlast a národ se neplatí.			
Česká Kubice, žst	1	6	
			
Česká Kubice, náměstí	0,6	6,6	něm. <i>Böhmisch Kubitz</i>
	Název Kubice je odvozen od stejnojmenného potoka, tzn. Malá Kouba, což byl pravděpodobně název dnešního Plassendorfského potoka, který pod Českou Kubicí pramení a teče do říčky Kouby (něm. Cham). Zhruba od r. 1839 je ves označována jako Česká Kubice (Böhmische Kubitz) nebo Domažlická Kubice, ve které ve 29 domech žilo 245 převážně českých obyvatel. Od roku 1861 Českou Kubicí vede železniční trať Furth im Wald - Domažlice - Plzeň a dnes ještě významná mezinárodní silnice z Furth im Waldu přes Folmavu a Plzeň do Prahy. Obec je známá množstvím kasín a mrdhausů.		
Česká Kubice, rozc.	0,8	7,4	
Jubilejní hájek	1,1	8,5	
Byl založen v roce 1928 k desátému výročí vzniku ČSR a možná i k příležitosti dokončení zalesnění holin po mniškové kalamitě v letech 1919–1925. Hájek leží na ploše 80 arů a jeho 303 stromů představuje 22 domácích i cizích druhů dřevin. Modřín japonský (<i>Larix kaempferi</i>). Přes svůj nízký věk patří mezi velikány – s obvodem kmene 224 cm se tyčí do výšky 42,5 m (měření 2003). Chráněn od roku 2003 pro svůj vzrůst, dendrologickou hodnotu a jako připomínka historické události.			
Zelená chýše	1,8	10,3	studánka, srub, přístřešek, dále po žlutý
Česká studánka, modrá	1	11,3	

Česká studánka je silný **pramen** vytékající na úbočí Myšího vrchu ve výšce 720 metru nad mořem. Okolí bylo upraveno Klubem českých turistů roku 1901. V letech 1939-1945 a 1950-1990 bylo místo nepřístupné. Obnoveno bylo roku 1968 (jen na chvíli) a naposledy v roce 1990 KČT Domažlice. Kamenem vyskládaná studánka na úbočí Čerchova je chráněná dřevěným altánem. Vytéká z ní „blahoslavená voda, ta rozum nekalí a kapse neškodí“. Do dnešních dob je poutním místem, kde se konají mše svaté. Každý rok se slavnostně studánka na jaře otevírá a na podzim zavírá. Na vrchol Čerchova vedla od České studánky tzv. **Hanova stezka**. Kamenné schody a upravený terén této stezky vinoucí se mezi skalkami je dosud patrný.

kóta 927	1,4	12,7	
kóta 957	0,6	13,3	
Malý Čerchov, kóta 988	1,2	14,5	
Čerchov	0,8	15,3	něm. <i>Schwarzkopf</i>

KURZOVA VĚŽ A CHÝŠE PASOVSKÉHO NA ČERCHOVĚ (1039 m n. mořem),

Kamenná rozhledna postavená na **nejvyšším vrcholu Českého lesa**. Celková výška 24 m, vyhlídková plošina v 19,5 m, 129 schodů. Vrchol byl turisticky objeven již na sklonku 19. století, kdy zde domažličtí turisté postavili jednoduchou dřevěnou rozhlednu a krátce na to i útulnu (Pasovského útulna). Velká obliba Čerchova jako výletního místa si v letech 1904-1905 vyžádala stavbu nové kamenné rozhledny, která byla

pojmenována po jednom ze zakladatelů organizované turistiky na Domažlicku dr. Vilém Kurz –Kurzova věž..

Ta spolu s přestavěnou útulnou sloužila veřejnosti do roku 1938, kdy byly objekty zabrány německým vojskem.

V roce 1950 vrchol Čerchova obsadila vojska pohraniční stráž, která na něj ani do jeho blízkosti nepustila nikoho až do roku 1989.

Teprve po listopadovém převratu v roce 1989 se Čerchovu alespoň částečně navrací funkce pomyslného strážce Českého lesa.

Z ochozu rozhledny se otevírá výhled k severu na Přimdu, Slavkovský les a Doupovské hory, na SV na Plzeň, Radyni a Brdy, na východě na blízkou obec Pec pod Čerchovem, Koráb, Jihočeské pánve a JE Temelín, na JV na Dlouhou skálu a další vrcholy Českého lesa a dále na Šumavu s vrcholy Velký Javor, Roklan, Luzný a Ostrý, na jihu až západě na německou část Českého lesa a příhraničí. Za mimořádně výborné dohlednosti jsou na jihu vidět Alpy s Dachsteinem a na severu Krušné hory. Chýše Pasovského byla sice zbořena, ale stará rozhledna je opět ve správě domažlických turistů a je přístupná veřejnosti. (denně oprázdňinách, jinak So a Ne). Na vrcholu stojí také vojenská betonová věž, vysoká přes 30 metrů.

Severovýchodně vrcholu pramení v minulosti upravený pramen **Emerichovy studny**.

odb. na Čerchov, zelená	0,2	15,5	
pramen	0,6	16,1	
Pod Čerchovem, červená	0,7	16,8	přístřešek
Capartice, bus	2,8	19,6	restaurace Sport, polední menu za 79,- Kč, prodej zmrzliny.

Zničeno cca 20 původních domků, na mnoha základech byly postaveny chaty.

Hostinec U zeleného stromu, zde Gasthaus Riederer, dnes ruina vpravo při silnici na Lískovou.

Capartice, kaplička	0,5	20,1	něm. <i>Nepomuk</i>
---------------------	-----	------	---------------------

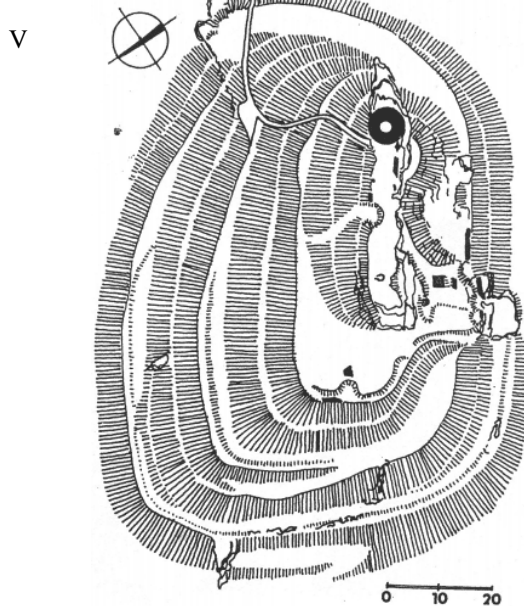
Okrašlovací a sportovní sdružení Český les, které přímo v Caparticích v roce 2008 obnovilo kapli sv. Jana Nepomuckého a od té doby zde pořádá tradiční poutě.

Pod Sádkiem, rozc.	2,1	22,2	
--------------------	-----	------	--

Na Bučině se za války zřítilo **letadlo luftwafe** při letu z Prahy do Říše a zbytky jsou tam dodnes. Pozůstatky po pozorovací hlásce PH 165 - Capartice. Byla součástí 52. radiotechnického praporu Stod (VÚ 8060), 521. radiotechnické roty Poleň.

Věž měla 30 m. Hláška byla bez elektriny. Svítilo se petrolejkou. Nákupy v obci Klenčí pod Čerchovem (cca 7km). Koupání na PS rotě Klenčí pod Čerchovem v kotelně. Voda byla pod kopcem. Nosila se na hlásku v 25 l hliníkové konvi. Bydlení v Ejpovické buňce. Hláška byla dostupná autem pouze v létě. Jednou měsíčně se dováželo prádlo, petrolej, plyn na vaření, knihy, autobaterie. V zimě byla hláška nepřístupná. Závoz se tahal z Capartic na hlásku sněhem za pomoci lan. Topilo se hlavně dřevem, které se chystalo na zimu celé léto. Služební pes Art. Na podzim roku 1980, došlo při vichřici k pádu věže, kdy padl strom na kotevní lano a věž se převrátila ve směru k obytné buňce. Shodou náhod nebyl nikdo zraněn. Poté již hláška nebyla obnovena a hláškaři se přesunuli na vrchol Čerchov.

Sádkova skála	0,4	22,6	
Sádecké skály dříve poskytovaly Chodům dobrý rozhled při sledování provozu na hraničních stezkách.			
Pod Haltravou, rozc.	0,4	23	
Haltrava	0,4	23,4	
Spolu se sousedním vrcholem Tyrolkou vytváří Haltrava přibližně 800 metrů dlouhý zalesněný hřbet s téměř nezatelným sedlem uprostřed. Bezprostřední okolí samotného vrcholu působí klidnějším dojmem než v případě Tyrolky, především díky protáhlému plochému temeni s menšími a méně častými skalkami či kamennými shluky.			
Tyrolka	0,6	24	
Severovýchodní svahy poměrně úzkého hřbetu klesají do vnitrozemí pozvolněji, jihozápadní jsou v porovnání s nimi strmější a vrcholí na Tyrolce pásem skal. Cesta vedena po mírnějším svahu před očima procházejících nenápadně skrývá kolmou skalní stěnu i pralesovitý les v kamenném moři pod ním s mrtvými velikány.			
Škarmanka, 888 m	1,3	25,3	
Hora Škarmanka je nejvyšším bodem hřebenu Haltravy. Na jejím vrcholu byla za socialismu umístěna vojenská hláska a pro její snadnou obsluhu byla až na vrchol přivedena asfaltová cesta. Hláska na Škarmance byla odloučeným pracovištěm, které bylo osazováno výběrovými vojáky sovětské armády, obvykle s vysokoškolským vzděláním nezbytným pro obsluhu na tehdejší dobu moderní techniky. Po stažení sovětských vojsk zůstal areál bez dozoru a byl velmi brzo rozkraden a poničen.			
Velká skála	1,4	26,7	
Překvapí nás vysokou skalní stěnou a nádherným pohledem na táhlé hřebeny Českého lesa a na bavorskou část tohoto pohoří.			
Malá skála, rozc.	0,4	27,1	
Vlevo od cesty zarostlé rulové skalky.			
Silnička, vpravo Nuzarov 500 m	0,3	27,4	něm. <i>Nimvorgut</i>
Památkou na obec Nuzarov jsou dva obnovené křížky a dvojice pramenů přímo u silnice. Horní křížek sousedí s pramenem , který je podle cedulky zvaný Aortovým. Druhý pramen se nachází pár desítek metrů po cestě z kopce a jeho voda stříká z nově upraveného zastřešení na původní kamenné schody.			
Vranovské sedlo	07	28,1	přístřešek
kóta 814	0,4	28,5	
St. Herštejn, rozc.	0,6	29,1	
St. Herštejn a zpět	0,6	29,7	v překladu Jelení kámen

historických pramenech se hrad objevuje poprvé v přídومku Protivce z Herštejna již roku 1272, není ovšem jasné, zda se jedná o zakladatele hradu, či zda mohl např. získat v léno původně královský hraniční hrad. Roku 1328 koupil hrad rýnský falckrabí Jindřich Bavorský, ale zanedlouho se vrátil do majetku českého krále, a již o tři roky později jej Jan Lucemburský prodal za 300 kop grošů pražskému biskupovi Janu IV. z Dražic, majiteli nedalekého panství Horšovský Týn. V období husitských válek byl Herštejn obléhán a dobyt vojskem města Domažlice, byl ale i nadále využíván. Konec jeho života znamenal rok 1510, kdy zde byl obležen a dobyt loupežný rytíř Zdeněk Dobrohost z Ronšperka a hrad byl poté vítězi rozbořen.

Do dnešní doby se z hradu založeného na skalnatém hřebenu dochovaly pozůstatky valu a příkopů původně chránící níže položené předhradí, několik malých úseků obvodového zdíva skrytých v hustém porostu a především spodní část okrouhlé věže – tzv. bergfritu, stojící na jižním okraji vrcholové části hřebene. Obdobná věž stávala původně i na protější straně jádra, dochovaly se z ní však jen malé zbytky blokového zdíva pod hradním jádrem v prostoru předhradí; zřejmě následek zničení věže střelným prachem. Mezi věžemi se nacházel obytný palác, z něhož se však také dochovaly jen malé terénní náznaky.

kóta 795	0,7	30,4	
Býv. Herštejnské Chalupy	1,3	31,7	něm. <i>Hersteiner Häuseln</i>

Nejvýraznější pozůstatek na zaniklou ves v podobě kamenného krytu s **pramenem a studánkou** ve spodní části "Chalup", v pozadí nepatrné pozůstatky základů a reliefs bývalých usedlostí.

Liščí domky	0,5	32,2	něm. <i>Fuchsenhäusel</i> , dnes český přístřešek
pramen Radbuzy a zpět	1,5	33,7	voda+ přístřešek + altán
Nejvýznamnější řeka Českého lesa vyvěrající na západním svahu Pivoňských hor. Soutokem se Mží vytváří řeku Berounku.			
Lysá hora	1,1	34,8	
Lysá (nazývána též Lysá hora) je pararulový vrch. Vrchol a cestou do Pivoně narazíte na několik větších skalek. Vrch je porostlý smíšeným lesem, takže výhledy umožňují pouze dva průseky osázené mladými smrčky. Nejlepší výhled se naskytne z mýtiny ze severozápadního úbočí, odkud uvidíte vrcholy Velký Zvon s vojenskou věží, Ebene s rozhlednou (ležící už v Německu) a v dálce vrchol Přimda s hradem. Za francouzských válek byl vrchol využíván jako strážní bod.			
Pivoň	1,8	36,6	
	Klášteř v Pivoni vybudovali mniši řádu augustiniánů, kteří se v Pivoni usídlili krátce po založení svého řádu – kolem roku 1260 Klášteř byl vybudován na místě bývalé poustevny. Jednalo se o jednu z prvních plně gotických staveb na našem území. Areál klášteře dnes tvoří skupina dosti zchátralých barokních budov, které jsou chráněny jako kulturní památky. O založení klášteře se údaje různí, některé prameny udávají rok 1147. První písemná zmínka o klášteře však pochází až z roku 1379. V roce 1420 či 1421 byl klášteř zpusťošen husity, následně roku 1595 obnoven, načež byl v letech 1641 a 1648 vypleněn Švédy. V roce 1773 pak byl v době josefinských reforem zrušen. Poté byl přestavěn na zámek a z chrámu se stal farní kostel. Po roce 1945 užívala budovy bývalého klášteře nejprve armáda a poté státní statek. Od roku 1989 je klášteř postupně obnovován. Zdejší původně raně gotický farní kostel Zvěstování Páně ze druhé poloviny 13. století patří k nejstarším stavbám rané gotiky v Čechách byl roku 1686 částečně barokizován. Zachoval se raně gotický pravoúhlý presbytář s křížovou klenbou. Z lodi, jež měla původně valenou klenbu s lunetami, se dochovaly pouze obvodové zdi. Také z hranolovité věže na jižní straně presbytáře je dnes politováníhodná ruina. Celý zchátralý objekt se začal rekonstruovat, bohužel již několik let práce stojí. Německý hřbitov .		
Skláře	1,2	37,8	něm. <i>Glaserau</i>
Zaniklá ves Skláře byla založena roku 1586. Byla situována při skelné huti nebo v místech vyhašené sklárny. Od svého založení patřila k majetku pivoněských augustiniánů. R. 1654 zde stálo 5 chalup, r. 1839 zde bylo 17 usedlostí s 96 obyvateli. V pozdějších letech se vývoj osady zastavil, neboť živobytí zde bylo chudé a výnosy z políček tak malé, že se zdejší hospodáři sotva užívali. V r. 1930 zde stálo 16 usedlostí s 80 obyvateli. Po válce byla vysídlená obec částečně rozebrána na stavební materiál. Ještě na počátku 70. let min. stol. zde stály stodoly, které sloužily k ukládání sena a slámy. Cihlová zeď, kterou byl ohrazen jeden ze zaniklých dvorů, vydržela až do r. 1991, poté byla částečně pobořena na stavební materiál.			
Valtířov	2,1	39,9	něm. <i>Waltersgrün</i>
	Valtířov byla v oblasti Českého lesa velice stará ves, první zmínka je již z roku 1115. V 16. století byla obec opuštěná, spolu se vsí zanikl i gotický kostel, znovu byla obec osídlena v roce 1865. Dnes zbyly ze vsi dva křížky, nepatrné zbytky stavení, bývalý rybník a pramen v kamenné jínce napravo od silnice na Nový Kramolín.		
Oslí mlýneček	1,3	41,2	něm. <i>Flisienth</i>
bývalý valtířovský mlýn			
Chospíl	1,8	43	
trempské kempoviště , voda , přístřešek			
Postřekov	0,5	43,5	
	Je jednou z největších a nejlidnatějších chodských obcí. Název pochází zřejmě od postřehování – pozorování, které Chodové prováděli ze strážnic na Haltravě. Připomínán je od roku 1325 jako sídlo svobodných lidí podléhajících přímo králi prostřednictvím královského purkrabího z Domažlic. Jako strážcům zemských hranic byla Chodům českými králi přiznána četná privilegia včetně osvobození od robot. Po bělohorské porážce v roce 1621 ztrácí postupně Chodové svoji nezávislost a po selských bouřích koncem 17. století jsou donuceni vzdát se výsad a přísahat poddanství. Místem nejradikálnějšího odporu Chodů v boji za nezávislost je právě Postřekov.		
Postřekov, kostel	1	44,5	
	Kostel Sv. Jakuba byl vystavěn koncem 19.století podle plánu A. Čenského		
Postřekov, žst.	1	45,5	